

heden ikke, thi Sagen er, at det, det kommer an paa for de Herrer, er, at faa Sagen gjort til et politisk Spørgsmaal. Her staa de imidlertid uheldigt, idet de et Aar sige nej, Aaret efter sige de ja, og nu skulle de atter til at sige nej. Det er ligesom den Gang, vi havde Ulykkesforsikringsloven til Forhandling. De gaa frem og tilbage, og frem og tilbage er lige langt. Jeg ved ikke, hvilken Tiltro de Herrer vente sig hos Vælgerne efter en saadan Optræden. Snart sige de ja, snart sige de nej. Men naar de læse Christian V.s Danske Lov, ville de se, at de Folk, der sige ja og nej, bekræfte og benægte deres Vidnesbyrd, kunne ikke staa til troende. Jeg antager, Vælgerne ville have samme Mening som Chr. V.s D. L. Det ærede Medlem sagde, at tidligere, naar vi havde behandlet Skolelovssager, havde vi hævdet, at Tilskuddet, der skulde gives til Lærerne og Amtsskolefondene, kom ikke Kjøbenhavns Kommune ved. Men hvorfor anfører det ærede Medlem alt dette her? De Tilskud, der nu for Tiden gives til Skolefondene og Dyrctidstillæget til Lærerne, skulle vi forlods give, uafhængig af Tilskuddet til Kjøbenhavns Kommune. De 1,100,000 Kr., som nu udbetales til Skolefondene omkring i Landet, tage vi forlods ud, og først naar vi komme til det ekstraordinære Tilskud til Kommunerne til Forbedring af Skolevæsenet, beregne vi Kjøbenhavns Kommunes Andel. Jeg udtalte i Gaar, at hvis vi vilde følge de moderate i deres Forslag her, vil det være et rent og skært Forsøg paa at spænde Ben for Lovforslaget, og denne Udtalelse fastholder jeg. Det er en Udtalelse, som sikkert nok ogsaa alle, der staa uden for denne Sal, kunne forstaa. Det er en Udtalelse, som kom frem allerede for to Aar siden her i Salen, idet det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Leth-Espensen) sagde, at han var klar over, at det, at man vilde nægte de 170,000 Kr., vilde være at give Loven Gift. Men da han netop ønskede at give Loven Gift, syntes han — og det var jo logisk rigtigt — at det var ret at stemme for det Forslag, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) havde fremmet. Nu siger imidlertid det ærede Medlem fra Assens det samme, som jeg hørte paa politiske Møder i 1896. Naar man kom til disse Møder, og de moderate optraadte med de 170,000 Kr., sagde de: „Ja, vi kunne godt forstaa, at til syvende og sidst maatte man gaa til at bevilge de 170,000 Kr., men det er ikke klogt straks at sige ja. Man kunde

kunde have forhandlet sig nogle Fordele til.“ Det samme sagde det ærede Medlem i Gaar. Man kunde vente, til Sagen var kommen i Fællesudvalg, thi da kunde man have købt noget for de 170,000 Kr. Nu ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem vilde have købt for sine 170,000 Kr. I Udvalget har han ikke antydnet noget om, hvad han vilde købe for de 170,000 Kr., men jeg har (Afbrydelse) ja, det er netop det heldige, at de ærede Medlemmer ikke ere flere, det betyder ikke noget, hvad de stille op, de kunne ikke føre noget igennem. Hvad det er, de ville købe for de 170,000 Kr., vide vi ikke, men jeg ved, at den Sjakker- og Kræmmer-Politik faar man i Virkeligheden ikke noget ud af. Man staar sig efter min Overbevisning bedst ved straks at gøre Ret og Skel til alle Sider. Enten det er over for en Kommune eller over for et Parti, enten det er over for Højre, Socialdemokraterne eller de moderate, tror jeg, man staar sig bedst ved straks at sige: Det anse vi for ret og billigt, og det ville vi give. Men vi fordrer ogsaa vor Ret fuldt ud. Jeg tror, at i Længden staar man sig bedst ved den Trafik. Indtager man det Standpunkt at gøre Ret til alle Sider, kan man ogsaa kræve Ret fra alle Sider, og derfor siger jeg: Vi skulle nok faa Ret med Hensyn til Kaldesspørgsmaalet. Faa vi det ikke i Aar, faa vi det nok ad Aare, thi det er sikkert nok, at de demokratiske Tanker gaa ikke tilbage. Vi have Tid til at vente. Om Landstinget og Regeringen have saa god Tid dertil, er et andet Spørgsmaal. Jeg tror det ikke, men det bliver deres Sag. De moderate ville imidlertid næppe faa nogen Fornøjelse af deres Valgnummer, for jeg tror, det er en Spekulation i — ja, hvad skal man sige — Dumhed og Egennytte. Men den, der anlægger sin Politik paa en saadan Spekulation, taber paa Valgdagen. Det er nemlig ikke de dumme Vælgere, der føre an, det er de kloge og rettænkende. Endelig sagde det ærede Medlem over for os, at Grunden til, at Flertallet er gaaet ind paa dette Tilskud, var, at det skulde bruges som „Klister“ for at holde vort Parti sammen. Nej, det er noget, vi ikke trænge til, vi behøve ikke noget Klister, saa den Beskyldning tage vi os ganske let. Denne Vending gik imidlertid kun ud paa at beskyldte os for Kjøbenhavneri. Der sidder kun 3—4 Kjøbenhavnerne i vort Parti, saa den Beskyldning kunne vi ogsaa tage rolig, der er ingen af vore Vælgere, der tror derpaa. Om de overhovedet tro de mode-